

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Twee december, de eerste sneeuw. Uiterekend vandaag heb ik mijn voettocht langs de Drentse AA gepland. Start Oudemolen. Het was nog even dubben over het vertrekpunt, Drenthe heeft zoveel mogelijkheden om met koffie en gebak te beginnen en de calorieën er daarna er af te lopen!

Omdat het sneeuwt kiezen we voor cappuccino en de toepasselijke naam: het witte huis. Vanachter mijn cappuccino zie ik dwarrelende vlokken, iemand is bezig met de kerstversiering. Het beeld is bijna compleet.

Ik raadpleeg mijn wandelroute want 15 kilometer lijkt me nu wat voorbarig. Ik oefen elke dag vanuit Orvelte, je kunt daar alle kanten uit en ik ben niet de enige want bij herhaling kom ik mede wandelaars tegen. Toch maar 5 kilometer afsnijden... Reizen om thuis te komen noem ik het, want hoewel het Orvelte veld een fantastisch gebied is, ga je dat met nieuwe blik zien door van omgeving te veranderen af en toe. Net zoals je je kamer met nieuwe blik ziet als je van vakantie thuiskomt.

Buiten roept een waterig zonnetje regenbogen op. Een groep vogelaars komt langs, duidelijk te herkennen aan hun groene camouflage-uitrusting en camera plus statief. Dat is het leuke van neerstrijken en kijken hoe de wereld voorbijkomt. Je hoeft geen deelnemer te zijn om je verbonden te voelen. Op een Orvelter terras zei laatst iemand tegen mij: "wat is mensen kijken toch leuk!"

December, de maand vol verrassingen. De maand vol uitersten. Gezelligheid met bijsmaak denk ik wanneer ik vanaf een tafel op anderhalve meter verplichte afstand een woordenwisseling opvang. Nogal heftig overleggen ze wat ze met moeder met de feestdagen doen... in stilte hoop ik dat betreffende moeder in november al een cruise heeft geboekt om van het gedoe af te zijn. Moet er niet aan denken dat je kinderen bezig zijn het voor je te regelen tegen wil en dank. Al jarenlang is het voor mij boerenkool, aanvankelijk met rookworst maar nu ik vega ben en de HEMA ookworst verkoopt is dat een prima alternatief. Zo feestelijk was dat toen mijn kinderen nog klein waren. De gedecoreerde boerenkoolstronk op tafel, versierd met snoepengeltjes en stukjes wortel.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Soms nodigt een vriendin me uit, winterse schotel met draadjesvlees. Was dat de goeie oude tijd? Ik twijfel. Ik twijfel de laatste tijd vaker, een gekke wereld, berichten die nep blijken te zijn... je eigen koers bepalen of hervinden. Ja die twijfel. Associatief als ik ben denk ik opeens aan een twijfelgeval van lang geleden, rond kerst. Vooruitlopend op een gezellige oudjaarsviering, waar toch een lief bij hoorde, had ik het plan om een breed bed te kopen, minstens 160 breed maar daartoe moest wel mijn vrijgezellen bed van 1 meter 20 op het advertentiebord in de super.

Te koop: ledikant 120 breed (twijfelaar)

Er werd veel gebeld en bij de zoveelste vraag: "hebt u die twijfelaar nog?", riep ik mijn lief in wording: "Jan Willem, er is telefoon voor je..."

Het is niet goed gegaan. Het werd geen versierde boerenkool.

De overbrugging van jaren is slechts één gedachtesprong. Buiten is alles als sneeuw voor de zon gegaan. Ik begin aan mijn kilometers.

Barbara Driessen

